

SOLZE RADIOAMATERJEV

V Sadini vasi v Sostrem lahko obiskovalec že od daleč zagleda hišo z visokimi antenami nad streho. V tej, že na zunaj zanimivi hiši, živita Ida in Tone Mrvar, zagnana organizatorja društvenega življenja tega kraja. Med drugim sta ustanovila tudi Radio klub Sostro, ki ima znak S 59 DGG. Neke lepe pomladne nedelje so ju obiskale mlade radioamaterke iz Sarajeva, ki živijo zdaj kot begunke pri slovenski družini v Ljubljani. Aida in Alma obiskujeta še osemletko, Aldiana pa je končala srednjo šolo. Z njimi je bila tudi mama, ki je prišla na obisk v Ljubljano in po dolgih mesecih prvič videla svoje hčerke.

V sobo, kjer so radioamaterske aparature je najprej odhitel gostitelj in vzpostavil zvezo s Sarajevom. Mlade obiskovalke so namreč želele govoriti z očetom, ki je tudi radioamater v Sarajevu. Najprej sta z gospodom Mrvarjem izmenjala prijazne pozdrave in se dogovorila za tehnične podrobnosti, nato pa je mikrofon prevzela najmlajša Aida. Očetu je povedala, da se v šoli pridno uči in da vadi klavir, imela pa je manjše težave z zobmi. Alma je nato navdušeno pripovedovala o svojih treningih plavanja. Aldiana pa je govorila o tem, kako se na tečaju uči slovenski jezik. Oče je na drugi strani radijskih valov pohvalil njihovo pridnost in jih še spodbujal k prizadevnemu učenju, hkrati pa je poudaril, kako je zaradi

njih ponosen. Hčerke so opozarjale očeta, naj pazi nase, on pa jih je tolažil, da je na varnem. Povedal je tudi, kaj se dogaja z njihovimi znanci. Zelo pretresljiva pa je bila njegova pripomba o tem, kako ne more biti v Sarajevu pomladni, ker ni več dreves, da bi zelenela. Vsakdanje besede so med ločeno družino zvenele tehtno in pretresljivo, tako da je radioamatersko

sobo prevevalo posebno vzdušje. Medtem, ko so se v oči hčere in matere ter vseh nas, ki smo bili navzoči, občasno prikradle solze, je skozi okno prihajal sproščeni živav otrok. Otroci so se po radijskih valovih poslovili od očeta, v upanju, da se bo vojna kmalu končala in da bodo spet živeli skupaj.

Po zaključku pogovora s Sarajevom je mati mladih radioamaterk poudarila, da se bodo otroci vrnili v svoj domači kraj, brž ko bo vzpostavljen trajni mir. Tone Mrvar pa jih je vzpodbujal, da se kljub tragičnim razmeram v domovini posvetijo učenju, saj ji bodo pozneje, ko bo mir, s svojim znanjem najbolj koristile.

Marjan Kovačević-Beltram

Radioamaterji med pogovorom s Sarajevom. (Foto: Borut Krajnc)

KS DOLSKO

V prvi polovici junija bo sklican zbor krajanov, na katerem bo dan poudarek obravnavi komunalne problematike.

Dolčani se boste odvečne krame znebili 23. 6. '93, ko bo potekal organiziran odvoz kosovnega materiala. Odpeljan bo od tam, ker je zagotovljen redni odvoz (zabojniki).

NA KRAČEVI DOMAČIJI

Konec aprila so bili gostje v »Galeriji 19« na Kračevi kmetiji zopet vrtnarji. Tokrat že tretjič z razstavo cvetja v kombinaciji starega kmečkega orodja. Razstava se je lepo ujemala s festivalom cvetja na Cerkovnem gradu v Tivoliju.

Na otvoritvi v petek, 16. aprila, so s svojimi ubranimi glasovi sodelovali bratje Pirnat iz Jarš, Na razstavi so se predstavili priznani cvetličarji oz. kar pravi floristi kot: Janez Seliškar, Toni Mahkovic iz Polja, Fani in Dušan Vacik iz Črnuč, tretje-uvrščeni na Cerkovnem gradu Janez Pižem »Gardenia«, Boštjan Slavnik iz Ihana, cvetličarka Ksenja Kos iz Domžal, firma KGK-Flour iz Kleč, »Agraria« Brežice Gmerza. Predstavila sta se tudi domača cvetličarka Mojca Gorenc in Nuša Drčar iz Dolskega. Razstavo je s svojimi izdelki iz žgane glinice prijetno dopolnjevala gospa Breda Sušter iz Novega Polja.

Obiskovalcev je bilo zelo veliko. Najbolj veseli so bili obiska nizozemskega florista, Jaquesa van Hecka, ki ga je poslalo holandsko združenje. Na srečanju vrtnarjev so se dogovorili, da bodo 10. septembra 1993 pripravili Republiško vrtnarsko razstavo na Kračevi domačiji in jo tako v vsej svoji lepoti prikazali širšemu krogu ljubiteljev cvetja in narave.

Pokrovitelj razstave sta bila Kračeva domačija in Turistično društvo Dolsko.

● V petek, 7. maja, je bil v Galeriji 19 čitalniški večer. Priča smo bili lepemu kulturnemu dogodku, zopet na Kračevi domačiji. V kmečki izbi se je s svojimi pesmimi predstavil mladi avtor Artur Štern

iz Ljubljane. Poleg njega so brali oz. recitali pesmi iz zbirke Dolina lepotic, ki je izšla v založbi Mihelač, še njegovi prijatelji. Dopolnjevali so se tako lepo, da jih moramo pohvaliti. Večer je povezoval gospodar Tone. Prva se je s pesmijo Krčma oglasila novinarka RTV in časopisa Delo Diana Zajec. Nadaljeval je dr. Gregor Sluga z Oblikami v sanjah, mag. Rok Orel pa je umetniško recital romanco Stari oče ter pesmi Andrejev odhod in Ptič. Enkratna sta bila avtor Artur Štern in njegova prijateljica pravica Mojca Hrovat s pesmijo Stara uganka. Recitacije in petje so popestrili z zvoki kitare.

Prisotne je pozdravil predsednik TD Dolsko g. Franc Gradišek in se jim zahvalil za lep večer, gospe Majdi Lenič iz občine Šiška in Vodnikovi domačiji pa tudi za pomoč pri soorganizaciji tega lepega večera. Izvajalci so bili deležni bučnega aplavza številnih poslušalcev, med katerimi sta bila tudi akademski kipar g. Janez Pirnat in igralka Mila Kačičeva. Slednjo je Tone nagovoril, da je zrecitala dve svoji pesmi. Tu so bili še igralka Ivanka Mežanová, g. Jože Hudeček in njegova soproga Milena, le-ta nam je temperamentno recitala Prešernovega Povodnega moža.

Večer so lepo popestrili fantje iz Prežganja s prelepimi slovenskimi pesmimi. Na novo ustanovljeni moški zbor nam je ubrano pel še dolgo v noč. Tudi harmonika inž. Vitala Ahačiča je pripomogla k izredno prijetnemu razpoloženju.

TD Dolsko se že zdaj pripravlja na organizacijo kresovanja 26. junija ob prazniku samostojnosti slovenske države ter na večer Iztoka Valiča in Iva Bana s predstavo Mož moje žene. MARJAN LAVTAR

DESETLETNICA KMEČKEGA PRAZNIKA

Letos mineva deset let od prve razstave kmečkih dobrot, kulinarike in suhe robe, ki jo je pripravil Aktiv kmečkih žena pri tedanji Kmetijski zadrugi v Dobrunjah. V desetletjih se je način predstavljanje izdelkov spreminjal, ostal pa je standardni del te razstave: pecivo, potice, razne vrste kruha, suhomesni izdelki, žganje in doma izdelane osvežitvene pijače in sirupi. Poleg tega so standardni tudi razstavni predmeti iz vrbja, leske, slame in oblanka, kot so košare za sadje in kmečke pridelke, kakor tudi izdelki za okras in počivitev prostora doma.

Razstavni prostor se posebno popestrijo izdelki iz oblanka, predvsem velikonočne butarice – od največje do simbolične. Zadnjih nekaj let razstavljajo tudi okrasne predmete iz oblanka, kot so razni šopki, venčki, šatulje in peharčki. Vsak predmet je zanimiv in narejen domiselno, z veliko vloženega truda. Razstavljeno in v prodaji je veliko izdelkov, namenjenih vrtičkarjem, kot tudi kmetovalcem, to so grablje, vile, metle, gajbice, sodovi, razne ograje in drugo. Vsi ti izdelki pričajo, kaj lahko naredi človek, ki mu to ni samo v korist, temveč tudi v veselje. V številnih izdelkih iz tkanin, kot so razni prti in pregrinjala, se izdelovalke še umetniško izrazijo in izpovejo svojo dušo.

Vse od začetka na razstavi prikazujejo tudi konje, zadnja leta tudi plemenske konje in žrebice. To daje kraju del prvotnega

izgleda, ko je bil konj glavno delovno žival, na katerega je bil njegov lastnik še kako ponosen. Danes so ponosni posebno tisti razstavljalci konj, ki zanje prejmejo priznanje na tekmovalstvu.

Za ohranitev pristnosti ljubezni do preprostih in ljudem priljubljenih predmetov so učenci OŠ Sostro, posebno pa še pomladni dekletski krožek iz OŠ Dolsko, razstavili izdelke iz keramike in pletene izdelke. Za to dejavnost gre vsa pohvala mentorjem, ki spodbujajo in vlagajo svoj trud za lepše in boljše počutje.

Tudi letos bo podobno, saj bo na razstavi zastopano vse, kar je že bilo v preteklosti. Razstavljeno bo nekaj etnografskih izdelkov, ki so jih ljudje v preteklosti uporabljali pri svojih opravilih. Marsikateri obiskovalec se bo spomnil, da je ravno tak predmet tudi sam uporabljali.

Razstavo, ki bo v nedeljo, dne 6. junija 1993 v Zadrugnem domu v Zadrovu, bodo pripravila dekleta in žene Aktiv kmečkih žena iz Dobrunj v sodelovanju s Kmetijsko zadrugo Dobrunje, Društvom konjereje,

razne interesne dejavnosti. Trenutno ob torkih in četrkih od 16.30-18. ure poteka delo v likovni delavnici in astronomski krožek.

Zbirališče otrok od 1-4 razreda OŠ bo od 7.-8. ure v OŠ JOŽETA MOŠKRIČA, Jarška c. 34 in v VVZ OTON ŽUPANČIČ – enota Novosadska ulica 1.

Otroke bomo pričakali ob 8.-8.15 se v knjižnici JOŽETA MAZOVCA v NOVIH FUŽINAH in KS MOSTE-SELO (DOM ŠPANSKIH BORCEV).

Program bomo popestrili z različnimi športnimi dejavnostmi, izleti, ogledi, tečaji risanja z računalnikom in seveda kopanjem na kopališču KODELJEVO. Vsako sredo načrtujemo izlet v znane bližnje pa tudi oddaljene kraje.

Varstvo samo bo brezplačno. Za vse ostale dejavnosti bodo starši seveda morali prispevati nekaj denarja. Ob prizadevanju naše Zveze, matične občine in še koga bodo prispevki seveda znatno nižji kot sicer.

Omogočili bomo tudi v VVO OTON ŽUPANČIČ ceneno prehrano. O vseh akcijah bodo starši obveščeni vsaj nekaj dni prej. Otroke bodo vodili že preverjeni vzgojitelji, za katere tudi redno organiziramo seminarje in strokovna predavanja.

MARTIN ROZMAN

Društvom sadjarjev in Turističnim društvom Lj. Moste-Polje. Ob ogledu razstave se bo vsak obiskovalec lahko okrepil z domačimi napitki in prigrizki, dobrote z razstave pa bo popoldne mogoče tudi kupiti.

Mojca Svetek

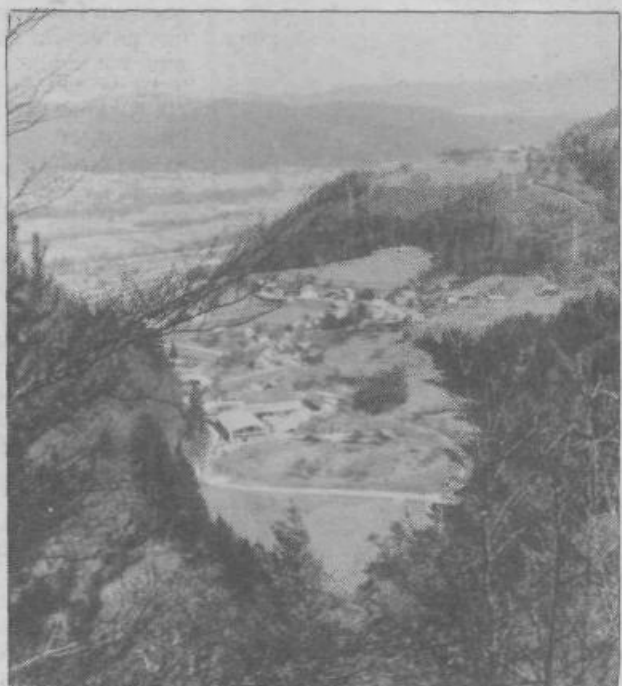
● Štepanjci!

V TAJNIŠTVU KS ŠTEPANJA VAS, 25. MAJ, SOTOČJE, LITIJSKA 38, POTEKA VSAK DAN MED 8.00-11.00 uro, V SREDO PA TUDI MED 14.00-16.00 uro JAVNA RAZGRNITEV PROSTORSKIH UREDITVENIH POGOJEV ZA OBMOČJA UREJANJA MS 6/1 ŠTEPANJAKO NASELJE MS 6/2 ŠTEPANJA VAS, MS 6/3 ZGORNJA HRUŠICA, MR 6/1 Štepanja vas in MR 6/2 HRUŠICA.

JAVNA RAZGRNITEV BO DO 17. 6. 1993.

KRAJANE VABIMO, DA SE JAVNE RAZGRNITVE UDELEŽITE PRIPOMBE PA VNESETE V KNJIGO PRIPOMB!

PODGRAD Z OSTREGA VRHA

Valvazor je v Slavi vojvodine Kranjske (1689) pisal tudi o »... gradu, ki ga je leta 1015 na visokem in strmem hribu, poldrugo miljo od Ljubljane, postavil Ortol II. pl. Schärffenberg. Z njega je lep, navdse prijeten in obširen razgled; prav blizu pod gradom se stekajo štiri vode: Ljubljanska, Sava, Bistrica in Besnica, kar je zelo prijetno...«

V naslednjih stoletjih je pod gradom, ki je nosil slovensko-germansko ime Osterberg in je sedaj v ruševinah, nastala vas Podgrad. Slovencem najbolj znani Ostrovhar je lep junak in snubec turjaške Rozamunde, opevan v znani Prešernovi pesnitvi. Vas sedaj šteje okoli 200 prebivalcev, pretežno delavsko-kmečkega rodu. Spontano kulturno življenje vaščanov je potekalo predvsem ob ljudskem petju, ki so ga prebivalci gojili po domovih, pri delu in raznih družabnih dogodkih. Po postavitvi kulturnega doma (1978) se je pevska dejavnost utrdila z ustanovitvijo Moškega pevskega zbora Podgrad (1982), kulturno življenje pa še v drugih sekcijah leta 1985 ustanovljenega kulturno-prosvetnega društva Podgrad.

Tako je zapisano v knjižici, ki so jo Podgražani izdali ob letošnji deset-

letnici komornega zbora Pentakord. In takšen pogled na vasico Podgrad se nudi obiskovalcu ostankov Ostrovrškega gradu zdaj.

V letih, ko je bil grad poseljen, je bil greben Kašelskega hriba in Ostrega vrha pokrit s pašniki in njivami, zato je Valvazor lahko pisal o »obširnem razgledu«. Zdaj, ko je vse zaraščeno z gostimi gozdovi, ni razgleda. Le težko je najti med krošnjami »okence«, da lahko malo pokaš v dolino, se zasloni razgledaš in po potrebi tudi orientiraš. O greben-skih panoramskih razglediščih bomo morali razmišljati tudi v naši občini. Vendar o njih kdaj drugič. Tokrat naj pozornost velja predvsem Podgradu, tej prijetni vasi ob vhodu v dolino Besnice, kjer se vaščani med seboj razumejo kot malo kje, se ob večerih dobivajo v svojem kulturnem domu in se pripravljajo. Kar naprej se na kaj pripravljajo. Zato se prazniki tu radi ustavijo. Bralca pa spomnim na še en tak Podgradu podoben kraj. Leži malo nižje in onstran Save: Dolsko! Tudi tam se prazniki radi ustavijo. Škoda, da v naši občini ni še več takih vasi, takih krajev.

SLAVKO GERLICA